

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010715
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6720010715.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného R. T., B.. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.10.2022 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný
R. T., nar. XX.XX.XXXX P. Ž., bytom O. XX, občan SR

sa podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u je spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 1 Pv 118/20/6611-16 zo dňa 27.11.2020, pre prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 21. 02. 2020 v čase okolo 17:00 hod. v O., časť X., okres Z., na pozemku pred rodinným domom s popisným číslom XX, patriacemu R. T., sa vyhrážal Y. L. tým spôsobom, že po predchádzajúcej slovnej výmene názorov sa so zbraňou - samonabíjacou pištoľou zn. R. XX, výr. č. I., ktorú držal v pravej ruke pri tele, rozbehol smerom za Y.B. L., ktorý z pozemku odchádzal, kde následne túto zbraň obtiahol a namieril na neho, pričom hovoril slovami „ja ti dám, veď ja ti ukážem“, čím u poškodeného Y. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. X, XXX XX O., okres Z., vzbudil dôvodnú obavu, že svoju vyhrážku uskutoční pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1Pv 118/20/6611-16 dňa 27.11.2020 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, výsluchom svedkov a prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný R. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol piatok poobede, keď zazvonil domový telefón a keď zišiel dole bol tam pán L. U., že sa chce rozprávať a obďaleč stál pán L. T.. Pán L. U.. začal debatu ohľadne pozemkov, lebo akurát v tom čase boli na katastri prepísané nejaké pozemky, ktoré kúpili pred pár mesiacmi a kde mal byť p. L. podielovým spoluvlastníkom čo vtedy nevedel. Uviedol mu, že pozemky nechce predať. Toto sa asi dvakrát opakovalo a potom do toho vstúpil poškodený takým štekavým tónom, že to patrí im a že majú predkupné právo. Ďalej obžalovaný uviedol, že doteraz komunikácia s poškodeným vždy dopadla zle, poškodený sa jeho 5 ročnému synovi vyhrážal, že mu potečie krv z papule, že im podochnú kone, že si majú dať pozor kadiaľ chodí jeho rodina. Aj vzhľadom k týmto skúsenostiam vyzval poškodeného, aby opustil jeho pozemok. Nechcel sa s ním debatovať,

povedal im, aby to riešili písomne, aby to napadli. Niekoľkokrát poškodeného vyzval, aby opustil jeho pozemok, ale on si húdol svoje, čoraz agresívnejším spôsobom. Vtedy sa rozhodol volať políciu, ale má problém so signálom, pomalšie tam nabieha. Keď poškodený videl, že má telefón a niečo si tam ťuká, tak pribehol k nemu do tesnej blízkosti, že čo s telefónom robí. Od poškodeného teda odstúpil, začal nervózne chodiť a povedal aj nejaký vulgarizmus, „nech páli do p...“. Následne poškodený odišiel asi dva kroky preč a znovu prišiel k nemu a vtedy asi inštinktívne dal ruku dozadu za pás, kde mal pri sebe legálne držanú zbraň. Vtedy začal poškodený pomaly odchádzať. Ešte sa pozeral ako odchádza a zašiel na roh domu, či nezájde poškodený len na kraj pozemku. Následne sa s L. U.. presunuli na terasu a pokračovali v debatach o pozemkoch, kde mu uviedol, aby to dali na kataster, nech sa to preverí. Ešte sa ospravedlnil za svoju reakciu, ktorá bola vyprovokovaná správaním poškodeného. Ďalej obžalovaný uviedol, že manželka prišla k nim asi vtedy, keď chcel zavolať políciu. Potom za chvíľu prišla aj hliadka polície pýtali sa ho na rôzne veci. Úplne sa klepal, nikdy v živote za ním hliadka neprišla, odkýval im všetko čo sa pýtali, ani nevedel o čo ide. Poškodený ešte uviedol, že keď poškodený odchádzal, tak odchádzal v klude a ešte mu povedal, že si to vybaví v krčme, hoci on od roku 2017 do krčmy nechodí, nakoľko zmenil životný štýl aj myslenie. Toto mu poškodený povedal, ešte keď boli pri jeho dome.

Na ďalšie otázky obžalovaný uviedol, že predtým ako k nim prišiel poškodený bol pri deťoch, robili večeru. Od detí išiel rovno ku dverám. Legálne držanú zbraň mal pri sebe, nebol čas ju odložiť do trezoru. Zbraň mal pri sebe z dôvodu, že si šiel predlžovať preukaz po 10 rokoch a potreboval ju mať. Poškodeného upozornil asi 3-4 krát, celé to prebiehalo pomerne rýchlo, celý rozhovor. Jeho cieľom bolo, aby odišiel preč, lebo mal pocit ohrozenia. Predchádzajúce konflikty boli na neutrálnom území. Poškodenému na dvor nikdy nešiel. Vyzýval len poškodeného, jeho pociťoval ako hrozbu. Otec poškodeného bol ticho, pokojne stál. Manželka zasahovala do konfliktu len verbálne, snažila sa veci ukladiť, bola celý čas pri nich. Počas konfliktu už bolo šero, ale nebola ešte tma, sneh nebol. Roh ich domu nie je nijako osvetlený, nemajú tam ani kábel vyvedený.

Svedok - poškodený Y. L., T.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to začalo tým, že obžalovaný nadobudol nejaké pozemky a podielový spoluvlastník ho neoboznámil s tým, že sa jedná o podielové spoluvlastníctvo. Išli teda s otcom za obžalovaným, či sa nechce dohodnúť. Trikrát mu obžalovaný povedal, aby vypadol z jeho pozemku, pričom tento nemal ohradený ani napísané, že zákaz vstupu. Išli k jeho dverám k zvončeku. Keď ho obžalovaný posielal preč uviedol mu : „prečo by som mal vypadnúť“. Obžalovaný vtedy vytiahol zbraň a natiahol. Išiel teda preč a zavolať políciu. Keď namieril obžalovaný na neho zbraň uviedol „ stoj ja ti ukážem“ a jeho žena z okna kričala „ to si prehnal“. Poškodený na ďalšie otázky uviedol, že keď prišli za obžalovaným, zazvonili dole na zvonček, obžalovaný prišiel dole a otec sa s ním rozprával. S obžalovaným sa nedalo dohodnúť, vbehol dnu a uviedol „tak ty nevypadneš?“ to bola sekunda, musel mať zbraň položenú na stolíku. Ďalej uviedol, že zasiahol do rozhovoru vtedy keď videl, že obžalovaný nechce predať pozemky. Otec mu povedal, že sa buď dohodnú alebo to dajú na súd. Obžalovaný sa nechcel dohodnúť, tak sa ho opýtal, či sa nevedia normálne dohodnúť. Potom už bol na odchode a keď bol na rohu budovy, bol vtedy sneh, počul za sebou kroky. Na budove je fotobunka a bolo to osvetlené a nebola vtedy ani taká tma. Z konania obžalovaného pociťoval obavy, má doma dvojročné dieťa. Potom ako on odišiel, jeho otec tam zostal a o niečom sa ešte zhováral s obžalovaným, možno o pozemkoch. Manželka obžalovaného nebola prítomná, len ju počul, ako zakričala na obžalovaného. S obžalovaným nemá žiadny vzťah, akoby ani neexistoval, nezdraví sa. Pred incidentom sa občas pozdravili. Vyplýva to aj z toho, že asi 5-6 rokov dozadu zväžali drevo poza obžalovaného areál a robili to autom - P., čo je ťažké auto a keď prešlo po lúke tak zanechalo stopy a mal tam ešte elektrické ohradenky cez cestu, ktorá nebola jeho. A napriek tomu, že obžalovaného žiadal, aby ich odpojil, tak neurobil a šofér tieto pásky pretrhol. Ešte syn obžalovaného im behal po záhrade, na čo zakričal, aby odišiel a obžalovaný na neho vtedy zavolať políciu. Na ďalšie otázky ohľadne vzdialenosti, z akej pozoroval konania obžalovaného uviedol, že asi z XX-XX T.. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal inak, uvádzal, že býva XXX-XXX T. od domu obžalovaného a potom po odchode od domu obžalovaného stál pri elektrickom stĺpe, kde bolo osvetlenie a pozoroval obžalovaného a otca čo robia a táto vzdialenosť mohla byť XXX-XXX T.. Polícia zrejme zaprotokolovala to čo uvádzal obhajcovi o vzdialenosti. Obžalovaný mu určite adresoval slová : „veď ja ti ukážem, veď ja ti dám“ niečo v tomto zmysle na 100 % odznelo. Tiež uviedol, že si nebol vedomý, že je na cudzom pozemku, nebola tam žiadna tabuľa. Išiel ku zvončeku, zvončeky by mali byť prístupné všetkým ľuďom, keď chcú zazvoniť.

Svedok Y.Á. L., U.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v deň skutku išiel za obžalovaným ohľadne pozemkov a syn išiel s ním. Išli za ním domov, zazvonili, obžalovaný prišiel o chvíľu pred dom, kde mu

povedal, že kúpil pozemky ako tretia osoba, ktoré sú v spoluvlastníctve a chce ich kúpiť späť. Obžalovaný sa čudne díval, tak jeho syn povedal „otec by chcel kúpiť pozemky“ obžalovaný bol ticho a potom zakričal na syna „vypadni z môjho pozemku, okamžite vypadni“ a ukázal mu aj rukou. Toto trikrát zopakoval. Syn stál za ním, tak mu povedal, aby išiel domov, že to vybaví a syn išiel preč. Bol už za rohom, keď odrazu obžalovaný vbehol do domu a vybehol von, videl, že má niečo v ruke tak išiel za ním a ako išiel za roh, tak bol obžalovaný X-XX T. pred ním a videl ho natiahnuť zbraň, niečo puklo. Syn bol tak XX T. pred obžalovaným a potom išiel ďalej. Obžalovaný vtedy povedal „veď ja ti dám, veď ja ti ukážem“. Keď videl ako syn odchádza tak sa vrátil ku dverám, aj obžalovaný. Potom sa ďalej bavili o pozemkoch a išli okolo budovy, kde vyšla von aj manželka obžalovaného, ktorá mu povedala „R. to si nemal urobiť“. Obžalovaný pozemky nechcel predať tak odišiel. Na ďalšie otázky uviedol, že si už nespomína, či bol roh budovy osvetlený, ale nebola tma, bol február, aj bez svetla tam bolo vidno. Syn mu povedal pri aute, že má strach, aj on bol rozklepaný. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal niečo iné, už si nepamätá, ktorá výpoveď je pravda. Čo sa týka hraníc pozemku obžalovaného, je to u neho ťažko určiť, kde je hranica, popred neho ide cesta. Keď boli pri jeho dome tak vedel, že sú na jeho pozemku.

Svedkyňa N.. T. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bol vtedy podvečer, keď zazvonil zvonček. Keď manžel zišiel dole, v relatívne krátkej dobe počula krik, tak zišla dole. Pán L. U.. stál priamo pri dverách a kúsok od dverí bol manžel a poškodený, ktorému uvádzal, aby išiel preč. Poškodený sa do neho navážal, bol agresívny. Na toto uviedla, či má zavolať políciu a keď to asi tretí krát zvýšeným hlasom zopakovala tak sa poškodený pomaly zobral preč. Zostala tam ona, manžel a p. L. U.. a bavili sa ešte o pozemkoch. Manžel mal v ten deň pri sebe zbraň, lebo bol na strelnici, vybavoval si papiere k predĺženiu. Na ďalšie otázky uviedla, že keď zišla dole a otvorila dvere, pán L. U.. kludne stál pri dverách a poškodený bol v tesnej blízkosti manžela, navážal sa do neho slovne, agresívne a robil taký pohyb hrudníkom akoby ho chcel sotiť. Manžel poškodeného vyzýval, aby odišiel a poškodený sa tváril, že prečo by to mal spraviť. To bola len chvíľa. Manžel sa tomuto navážaniu bránil len slovne tak, že ho vyzýval, aby odišiel. U poškodeného neregistrovala absolútne žiadne obavy, bol to práve on kto bol agresívny. Keď poškodený odchádzal, išiel s nevôľou, ale v klude a pomaly. Počas incidentu neregistrovala, že by obžalovaný mieril na niekoho zbraňou, ani neurobil voči poškodenému nijaký prejav agresívneho charakteru. Vzhľadom na ročné obdobie bola vtedy tma a sú v tej časti obce kde nemajú osvetlenie. Osvetlenie je len nad vchodovými dverami, pričom to osvetľuje tú časť priestoru, keď sa zájde na roh, tak už nie je šanca niečo vidieť. Automatické osvetlenie nemajú, majú osvetlenie na terase ale to musia fyzicky zapnúť.

Svedok X.. G. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli vyslaní operačným dôstojníkom z dôvodu, že sa mal niekto vyhrážať so zbraňou. Mená už uviesť nevie, ale keď prišli na miesto, pán im povedal, že niečo riešili s pozemkami a že na neho ďalší pán vytiahol zbraň a že sa mu vyhrážal. Boli na mieste skutku v kontakte aj s obžalovaným, k veci sa doznal, uviedol, že vytiahol zbraň a aj ju obtiahol, ale nemal v nej zásobník. Na polícii potom svoju výpoveď zmenil. Či padli aj nejaké vyhrážky si odstupom času nespomína. S obžalovaným sa normálne rozprávali, uvádzal im, že mal konflikt s poškodeným už aj v minulosti a bál sa.

Svedok X.. T. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli s kolegom zavolaní na miesto s tým, že sa mal pán vyhrážať oznamovateľovi so zbraňou. Na mieste ich čakal oznamovateľ, ktorý uvádzal, že došlo k odkúpeniu alebo prenajatiu pozemku obžalovaným a išli to s ním riešiť a vtedy mal na neho vytiahnuť zbraň a obtiahuť, keď odchádzali s otcom preč. Potom išli za obžalovaným, kde najprv uvádzal, že sa v podstate nič nestalo a keď mu povedali, že o čo ide, tak pripustil, že mal zbraň a aj ju obtiahol, ale nemal v nej zásobník. Obžalovaný im uviedol, že mal zlé skúsenosti s poškodeným, bál sa. Okolnosti skutku zisťovali od obžalovaného formou otázok. Nebolo to také, že by sám začal podrobne všetko rozprávať, kládli otázky, ako „čo sa tu stalo?, nestalo sa niečo so zbraňou?“ kládli otázky takéhoto typu. Pri vyťažovaní bol obžalovaný rozrušený. Či mali padnúť aj nejaké verbálne vyhrážky si už nespomína.

Svedkyňa Y. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola v ten deň v areáli v stajni a nevidela incident na vlastné oči. Počula krik, hlasné hlasy, ale nevedela, koho sú. Ďalej uviedla, že sama nemá s poškodeným dobré skúsenosti a popísala niekoľko konfliktných situácií, ktoré zažila. Na ďalšie otázky uviedla, že roh domu obžalovaného nie je osvietený, svetlo sa nachádza nad vchodovými dverami do domu obžalovaného, na roh budovy však toto svetlo nedosvieti.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku sa čítali listinné dôkazy a fotografia (čl. 28), zápisnica o prevzatí (čl.76-77), potvrdenie o zaistení veci (čl. 77), zápis z dychovej skúšky (čl. 78), úradný záznam (čl.

79), evidencia priestupkov (čl.83), register trestov (čl. 84), register trestov (čl.142). Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku oboznámil aj vecné dôkazy.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu obžalovaného, poškodeného, svedkov a listinných dôkazov vyplynuli nasledovné skutkové a právne závery. Obžalovaný spáchanie skutku popieral, dôvodil, že poškodený spolu s otcom prišli k vchodovým dverám jeho rodinného domu rozprávať sa ohľadne pozemkov. Z poškodeného mal aj vzhľadom na predchádzajúce konflikty strach, vyzval ho niekoľkokrát, aby opustil jeho pozemok. Poškodený však neodišiel a bol čoraz agresívnejší. Vtedy sa rozhodol volať políciu, nedovolal sa však, lebo má problém so signálom. Keď poškodený odišiel, presunul sa s otcom poškodeného na terasu a pokračovali v debate o pozemkoch, kde mu uviedol, aby to dali na kataster, nech sa to preverí. Uviedol tiež, že mal pri sebe zbraň z dôvodu, že si šiel predlžovať preukaz po 10 rokoch. Poškodeného upozornil asi 3-4 krát. Jeho cieľom bolo, aby odišiel preč, lebo mal pocit ohrozenia. Predchádzajúce konflikty boli na neutrálnom území. Poškodenému na dvor nikdy nešiel. Vyzýval len poškodeného, jeho pociťoval ako hrozbu. Otec poškodeného bol ticho, pokojne stál. Výpoveď obžalovaného bola podporená výpoveďou svedkyne N.. T. T., ktorá uviedla, že počula hluk pred domom a keď vyšla von, poškodený sa do obžalovaného navážal, bol agresívny. Poškodený bol v tesnej blízkosti manžela, navážal sa do neho slovne, agresívne a robil taký pohyb hrudníkom akoby ho chcel sotiť. Následne keď viackrát zopakovala, že zavolá políciu, poškodený sa pomaly zobral preč. Manžel poškodeného vyzýval, aby odišiel a poškodený sa tváril, že prečo by to mal spraviť. Obžalovaný sa tomuto navážaniu bránil len slovne tak, že ho vyzýval, aby odišiel. U poškodeného neregistrovala absolútne žiadne obavy, bol to práve on kto bol agresívny. Keď poškodený odchádzal, išiel s nevôľou, ale v klude a pomaly. Tiež uviedla, že počas incidentu neregistrovala, že by obžalovaný mieril na niekoho zbraňou, ani neurobil voči poškodenému nijaký prejav agresívneho charakteru.

Oproti verzii obžalovaného a svedkyne N.. T. T. stáli výpovede poškodeného Y. L.G., T. a svedka Y. L., U., ktorí uviedli, že išli za obžalovaným, porozprávať sa o predaji pozemkov. Poškodený uviedol, že obžalovaný na neho vytiahol zbraň a natiahol. Už bol na odchode a keď bol na rohu budovy, bol vtedy sneh, počul za sebou kroky. Obdobne vypovedal svedok Y. L., U., ktorý uviedol, že poškodený bol už za rohom, keď odrazu obžalovaný vbehol do domu a vybehol von. Videl, že má niečo v ruke tak išiel za ním a ako išiel za roh, tak bol obžalovaný X-XX T. pred ním a videl ho natiahnuť zbraň, niečo puklo. Syn bol tak XX T. pred obžalovaným a potom išiel ďalej. Obžalovaný vtedy povedal „veď ja ti dám, veď ja ti ukážem“.

Vo veci boli vypočutí aj svedkovia X.. G. V. a X.. T. J., ktorí uviedli, že samotného skutku účastní neboli, vyjadrovali sa k tomu, čo im mali účastníci konfliktu o jeho priebehu uviesť na mieste samom. Vo vzťahu k výpovediam týchto svedkov mal však súd za to, že ich výpovede pri hodnotení viny obžalovaného nemožno použiť, nakoľko by sa takýmto postupom obchádzali ustanovenia Trestného poriadku o vedení dokazovania a neprípustne by sa nahrádzali výpovede osôb, ktoré spáchanie skutku alebo páchatela videli alebo inak vlastnými zmyslami vnímali, výpoveďami svedkov, ktoré majú informáciu o skutku iba sprostredkovane a spáchanie skutku vlastnými zmyslami vôbec nevnímali. Takýmto postupom by sa obchádzalo právo obvineného nevypovedať. Pokiaľ bol v trestnej veci vypočúvaný ako svedok príslušník polície, ktorý vykonával operatívne šetrenie na mieste trestného činu, jeho výpoveď je možné použiť ako dôkaz pred súdom len vtedy, ak vypovedal o skutočnostiach, o ktorých sa nedozvedel z vysvetlenia inej osoby (TR NS 75/2011 - T 1381, tiež rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/6/2020 zo dňa 18. 02. 2020).

Za tejto dôkaznej situácie mal súd za to, že proti sebe stáli dve verzie skutku a to verzia prezentovaná obžalovaným, podporená svedkyňou N.. T. T. a verzia poškodeného, podporená verziou svedka Y. L., U.. Vo vzťahu k usvedčujúcim výpovediam poškodeného ako aj svedka Y. L., U.. je však potrebné upriamiť pozornosť na rozpory v ich výpovediach, nakoľko nie je z ich výpovedí celkom zrejmé, kde ku skutku presne malo dôjsť, keď na jednej strane poškodený uvádza, že sa rozprávali s obžalovaným pred jeho

vchodovými dverami, následne keď odmietol na výzvu obžalovaného odísť, obžalovaný vbehol do domu, bola to sekunda a vrátil sa so zbraňou so slovami : „tak ty nevypadneš?“ a na druhej strane uvádza, že už bol na odchode, na rohu budovy, keď počul za sebou kroky. Ohľadne vzdialenosti, z ktorej mal vnímať konanie obžalovaného v prípravnom konaní vypovedal viackrát, že zo vzdialenosti XXX T. od rohu domu, kde bol obžalovaný. Na hlavnom pojednávaní však uviedol, že to bolo asi z XX-XX T.. K rozporom uviedol, že pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal inak, vtedy uvádzal, že býva XXX-XXX T. od domu obžalovaného a potom po odchode od domu obžalovaného stál pri elektrickom stípe, kde bolo osvetlenie a pozoroval obžalovaného a otca čo robia a táto vzdialenosť mohla byť XXX-XXX T.. Ďalšie rozpory vo výpovediach svedkov boli ohľadne svetelných podmienok, za ktorých svedkovia mohli vnímať priebeh skutku, keď poškodený uvádzal, že roh domu obžalovaného bol osvetlený tzv. fotobunkou, svedok Y. L., U.. uvádzal, že s odstupom času nevie uviesť, či bol roh budovy osvetlený alebo nie, bolo však ešte v čase skutku vidno. Obžalovaný ako aj svedkyňa N.. T. T. a Y. T. však jednoznačne vypovedali, že na rohu budovy nie je nainštalované žiadne osvetlenie. Opisu skutku jednoznačne nezodpovedá ani konanie svedka Y. L., U.. - otca poškodeného, ktorý zotrval na mieste ešte niekoľko desiatok minút potom ako sa mal stať skutok za účelom pokračovania v rozhovore o pozemkoch. Tiež z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný sa pokúšal dovolať na číslo 158 už v čase kedy sa malo odohrávať stretnutie s poškodeným, poškodený však políciu kontaktoval až následne po odchode od obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného súd musel konštatovať, že v danom prípade existujú aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov pochybnosti ohľadom toho, či sa skutok, ktorý je predmetom obžaloby stal a preto s poukazom na zásadu in dubio pro reo obžalovaného spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku. Žiada sa však dodať, že aj v prípade, že by sa skutok odohral tak ako je popísaný v obžalobe, na základe svedeckých výpovedí vypočutých svedkov mal súd za to, že konanie obžalovaného by bolo možné označiť ako konanie v nutnej obrane podľa § 25 Tr. zákona. Z výpovede obžalovaného je zrejmé, že poškodený vstúpil na jeho pozemok, bezprostredne k vchodovým dverám jeho domu, pričom aj napriek niekoľkým výzvam obžalovaného odtiaľ odmietal odísť až kým sa nedohodnú ohľadne pozemkov. Obžalovaný aj vzhľadom na predchádzajúce konflikty s poškodeným, ktoré potvrdila aj svedkyňa Y. T. mal strach z poškodeného, pričom evidentne poškodený je fyzickou konštitúciou silnejšej postavy ako obžalovaný. O obavách obžalovaného svedčí aj to, že sa počas prítomnosti poškodeného na jeho pozemku snažil kontaktovať políciu na čísle 158. Sám poškodený vo svojej výpovedi pripustil, že ho obžalovaný viackrát vyzýval na opustenie jeho pozemku, čo však odmietol s tým, že „prečo by to mal urobiť“.

Podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podstatou nutnej obrany je odvracanie útoku na záujem chránený Trestným zákonom. Nutnú obranu možno v zásade použiť na ochranu všetkých záujmov chránených Trestným zákonom. Jej význam spočíva v tom, aby neboli trestne stíhané osoby, ktoré sa za rešpektovania určitých podmienok bránia alebo sa postavlia na obranu záujmov chránených zákonom. Pri nutnej obrane neexistuje podmienka subsidiarity, teda obranca sa nemusí útoku vyhnúť inými možnými spôsobmi a až potom ako niet iného východiska, pristúpiť k nutnej obrane. Nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom, ale naopak má právo použiť proti takémuto útokom obranu, ktorá nie je celkom zjavne neprimeraná útoku. Konať v nutnej obrane je oprávnený hoci kto, nielen ten, koho záujem je postihnutý útokom. U nutnej obrany, pri splnení vyššie citovaných zákonných podmienok, sa teda nevyžaduje primeranosť obrany v zmysle úplnej úmernosti (proporcionality) medzi významom ohrozeného spoločenského vzťahu a vzťahu dotknutého obranou. Ak má byť nutná obrana úspešná, môže a niekedy aj musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky než použil útočník. Nesmie ale ísť o konanie alebo prostriedky celkom zjavne neprimerané povahy a nebezpečnosti útoku. Už zo samotnej povahy „nutnej obrany“ vyplýva, že táto môže byť aj „závažnejšia“ ako z pohľadu použitých prostriedkov, tak aj z pohľadu možného následku, ako je následok, ktorý hrozil z útoku. Riziko následku, ktorý vznikne z obrany pred útokom, musí znášať útočník. Ustálená súdna prax týkajúca sa použitia okolnosti vylučujúcej protiprávnosť v podobe nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák. pripúšťa, keď sa napadnutý „bráni“ spôsobom (použitie zbrane obrancom, zranenie útočníka), ktorý je proti útokom účinný, ak nejde o zjavnú neprimeranosť útoku.

Je teda možné uzavrieť, že konanie obžalovaného by teda následne bolo dôsledkom správania samotného poškodeného, ktorý bez súhlasu obžalovaného vstúpil do jeho obydľia, aj napriek jeho

výzvam ho odmietol opustiť, nereagoval ani na opakované výzvy manželky obžalovaného, ktorá ho tiež žiadala, aby odišiel, v opačnom prípade zavolá políciu. Poškodený teda ako prvý porušil Ústavou SR a Trestným zákonom chránenú domovú slobodu obžalovaného, keď aj napriek opakovaným výzvam obžalovaného ako aj jeho manželky ich obydlie odmietol opustiť. Navyše z vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaný sa uvedenú situáciu snažil riešiť najskôr privolaním polície na č. 158, čo sa mu však z dôvodu slabého signálu nepodarilo.

Vzhľadom na vyššie uvedené, teda súd obžalovaného spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku. O náhrade škody osobitným výrokom nerozhodoval, nakoľko si poškodený v konaní nárok na náhradu škody neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.